

PARACLISUL MARE

AL PREASFINTEI STĂPÂNEI NOASTRE
NĂSCĂTOAREA DE DUMNEZEU
ȘI PURUREA FECIOARA MARIA

Facere a împăratului Teodor Duca Lascaris

SERIA IMNOGRAFICA

Traducerea s-a făcut ținând
canoanele imnografiei bisericești,
adică respectând forma prozodică
proprie fiecărei specii
a genului imnografic.

În format audio paraclisul poate fi accesat la
imnitor.ro

Grafica: Răzvan Bădescu
Concepție grafică: Baroque Books & Arts®
Melurghisirea: Ilie-Rareș Cîmpean
Tehnoredactor: Mihai Telescu
© Imnitor 2020
Isbn 978-606-550-420-2

RÂNDUIALA MELODICĂ A MARELUI PARACLIS AL PREASFINTEI STĂPÂNEI NOASTRE NĂSCĂTOAREA DE DUMNEZEU ȘI PURUREA FECIOARA MARIA

De este preot, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru...

Iar de nu este preot, zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse
Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Și să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndreptați înaintea Ta tot cel viu. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, smerit-a la pământ viața mea, așezatu-m-a întru întunerece ca pe morții veacului. Mâhnitu-s-a întru mine duhul meu, și întru mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la facerile mâinilor Tale am cugetat. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă Ție. Degrabă auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu: nu întoarce fața Ta de la mine, și mă voi asemena celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineața mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne, la Tine am scăpat. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeu meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept. Pentru numele

Tău, Doamne, mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu; și întru mila Ta vei sfârși pe vrăjmașii mei, și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

apoi cântăm:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă;
bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

cu Stihurile acestea:

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila Lui.

Toate neamurile m-au înconjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

De la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunat întru ochii noștri.

iar apoi troparele, glasul 4, asemenea cu:

„Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...” (Ὁ ὑψωθείς)

La Născătoarea Dumnezeului nostru
să alergăm noi, păcătoșii și smeriții,
cu pocăință să-i cădem, din suflet strigând:
Stăpâna noastră, ajută-ne ' cu a ta îndurare,
grabnic sârguiește-te, ' că pierim în păcate,
pe robii tăi nu-i întoarce deșerti,
că numai pe tine ' nădejde te-am câștigat.

Slavă... **Ș**i acum, al Născătoarei de Dumnezeu, asemenea.

Nu contenim, de-Dumnezeu-Născătoare,
să cuvântăm mereu puterile tale;
că înaintea lui Hristos de n-ai fi stat solind,
cine ne-ar fi izbăvit ' dintr'atâtea primejdii?
Sau cine ne-ar fi păzit ' slobozi până acuma?
De lângă tine nu ne vom depărta,
că din necazuri ' mântui pe robii tăi.

apoi Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește, că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și ce este viclean înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptățești întru cuvintele Tale și să biruiești când Te vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi bucuria mântuirii Tale și cu duh povățuitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necinstitori la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de sânziuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, aș fi dat: arderi de tot nu vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul zdrobit, inimă zdrobită și smerită Dumnezeu nu va defăima. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

CANONUL

Cântarea 1, glasul al VIII-lea:

Pe faraon ce se purta (Ἀρματηλάτην Φαραὼν)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Ale-ntristărilor loviri învăluie
smeritul suflet al meu
și nori de necazuri ' inima-mi acoperă;
ci tu, ca una ce-ai născut, ' Preacinstită, lumina
dumnezeiască și veșnică,
întru strălucirea-i mă bucură.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Din făr' de număr strâmtorări și din nevoi,
și de vrăjmașii cei răi, ' și-ale vieții necazuri
izbăvit fiind acum
prin dreapta-ți preaputernică,
Preacurată, îți laud ' milostivirea cea către noi
și cea de nespus mângâierea ta.

Slavă,

La ocrotirea ta am scăpat, Stăpâna mea,
încrezător fiind, ' și l-acoperămătu-ți
alergat-am credincios, '
și-acum genunchii mei îi plec,
tânguindu-mă foarte:
Nu-ți lepăda ticălosul rob,
că tu ești scăparea creștinilor.

Și acum,

Nu voi tăcea în a-ți vesti măririle,
strigând în chip lămurit,
căci de nu soleai, Pruncă,
pentru mine pururea ' la Dumnezeu și Fiul tău,
cine-ar fi putut oare ' să-mi scape viața din viforul
și din îngrozirea primejdiilor.

Cântarea a 3-a

Doamne, Cela ce-ai făcut (Οὐρανίας ἄψιδος)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Fiind lipsit întru toate, ' îndurerat ție-ți strig:
Caldă păzitoare, grăbește ' și dă-mi ajutorul tău,
mie smeritului rob, ' cel ticălos și netrebnic,
care cu căldură cer ' acoperirea ta.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

În uimire sunt, Pruncă, ' cu-adevărat, când privesc
facerile tale de bine ' și mila ta spre noi.
Pentru aceasta slăvesc ' și îți cinstesc și îți laud
multa grijă ce mi-o porți ' mie, ne'nsemnatului.

Slavă,

Întreitele valuri ' de întristări mă zdrobesc
și împrejurările rele ' ca o furtună-mi sunt;
ci tu, grăbindu-te, ' într-ajutor tinde-mi mâna,
cea ce ești pavăza ' și ocrotirea mea.

Și acum,

De-Dumnezeu-Născătoare, ' mărturisesc pururea
pe cea care-a făcut să se piardă ' tăria iadului;
căci viața vlăstărind, ' din legăturile morții
către viață m-a adus, ' eu spre pământ tinzând.

Mântuiește ' din nevoi pe robii tăi,
de-Dumnezeu-Născătoare,
că toți, după Dumnezeu, la tine alergăm,
ca la o Folositoare și Zid nesurpat.

Caută '
cu milostivire, de-Dumnezeu-Născătoare
prealăudată, ' spre necazul meu cel cumplit al
trupului ' și vindecă durerea ' sufletului meu.

Preotul zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule...,
și pomenește pe cei pentru care se face paraclisul.

Strana: **D**oamne miluieste (*de 3 ori*);

Ecfonisul: **C**ă milostiv și iubitor de oameni...

Dacă nu este preot, se zice îndată

Sedealna, glasul al 2-lea, asemenea cu:

„Rugătoare fierbinte“ (Πρεσβεία θερμή)

Al milei izvor ' și caldă rugătoare ești,
zid nebiruit, ' izbăvire a tuturor,
cu stăruință îți strigăm:
De-Dumnezeu-Născătoare, grăbește-te '
și din primejdii scapă-ne pe noi, '
că una ești ajutătoare grabnică.

Cântarea a 4-a

Tu ești tăria mea (Σὺ μὲν ἰσχύς Κύριε)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Unde, de-acum, ' altă scăpare îmi voi afla?
Unde să caut? ' Unde mă voi mântui?
Ce ajutor cald voi mai avea ' eu, cel ce mă clatin
de-ale vieții scârbe și vifore?
În tine-mi pun nădejdea, ' îndrăznesc și mă laud,
și la tine alerg, mântuiește-mă.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Dulcele râu ' al milei tale, Stăpâna mea,
ce răcorește ' prin bogate dăruiri
sufletul meu cel preaticălos, ' Preanevinovată,
care-n cuptorul mâhnirilor
și-al necazurilor arde, ' îl vestesc preaslăvind-u-l
și la tine alerg, mântuiește-mă.

Slavă,

Nebiruit ' zid și scăpare și adăpost,
turn de tărie, ' armă ce ne mântuie
te pun acum, eu cel nă răvit. ' Maică preacurată
și nepătată fecioară ești, ' nu mă trece cu vederea,
ceea ce ești nădejde,
bucurie și sprijin zdrobiților.

Și acum,

Cum voi putea ' într-un chip vrednic mărturisi '
ale tale ' îndurări, Stăpâna mea,
ce-au răcorit, precum un izvor,
sufletu-mi ce arde ' cumplit în flacăra patimii?

**Dar, o, purtare-ți de grijă ' și-ale tale binefaceri
din belșug revărsate asupra mea!**

Cântarea a 5-a

Pentru ce m-ai lepădat (Iva τὸ με ἀπόσω)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

**Cu mulțămire strig ție:
Bucură-te, Maică și Fecioară pururea!
Bucură-te, armă,
adăpost neprădat și zid nesurpat!
Bucură-te, sprijin, ' ajutor și mântuire
celor ce cu credință la tine vin!**

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

**Urătorii de bine
au pregătit groapă și săbii și sulițe,
și se silesc foarte
ticălosul meu suflet să îl sfâșie.
Și să îl doboare ' la pământ se silesc foarte,
dar, Curată, de ei mântuiește-mă.**

Slavă,

**Dintru toată nevoia,
scârba, vătămarea, boala izbăvește-mă
și cu-a ta putere,
nerănit, sub aripa-ți păzește-mă
de toată primejdia ' și de vrăjmașii ce mă luptă
și scrâșnesc, Preacurată, 'mpotriva mea.**

Și acum,

Ce s-aduc mulțămire
pentru dăruirile și bunătatea ta
cea nemăsurată,
de a căror dulceață m-am desfătat?
Ci, după putere,
îți preaslăvesc, cânt și îți laud
cea fără de margini milostivirea ta.

Cântarea a 6-a

Rugăciune voi înălța (Τὴν δέησιν ἐκχεῶ)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Tristețile, ' ca un nor, acoperă
ticăloasa-mi inimă și-al meu suflet,
întunecându-mă, Pruncă. Tu însă
neapropiata lumină născând-o,
alungă-le departe dar,
cu solirea ta împrăștiindu-le.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

În scârbe ' mângâiere te cunosc
și a bolilor te știu vindecare,
și sfârâmare deplină a morții,
și râu de viață ești, pururea nesecat,
și-n relele împrejurări
ocrotire preatare și grabnică.

Slavă,

N'ascund acum ' al milosteniei tale adânc,
nici şuvoiul de minuni fără de număr
şi nici izvorul cu-adevărat veşnic
ce peste mine revarsă 'ndurarea ta,
ci tuturor mărturisesc
şi le strig, şi le cânt, lăudându-le.

Şi acum,

Furtunile ' vieţii mă înconjură
ca albinele un fagur, Fecioară,
şi cuprinzând a mea inimă 'ntruna
greu o rănesc cu săgeata 'ntristărilor.

Pe tine însă să te am
izbăvire şi sprijin şi ajutor.

Mântuieşte ' din nevoi pe robii tăi,
de-Dumnezeu-Născătoare,
că toţi, după Dumnezeu, la tine alergăm,
ca la o Folositoare şi Zid nesurpat.

Caută

cu milostivire, de-Dumnezeu-Născătoare
prealăudată, ' spre necazul meu cel cumplit al
trupului ' şi vindecă durerea ' sufletului meu.

Preotul zice ectenia mică şi pomeneste iarăşi
ca după cântarea a 3-a; apoi

Condacul, glasul al 2-lea:

„Păzitoarea creștinilor“ (Προστασία τῶν Χριστιανῶν)

**Păzitoarea nebiruită a creștinilor,
mijlocitoare neclintită către Făcătorul tău,
rugăciunea păcătoșilor nu o lepăda,
ci tu, celor care îți strigăm,
sânguiește și ne dă, ' ca o bună, ajutorul tău:
Grăbește spre rugăciune
și te silește spre mijlocire,
Născătoare de Dumnezeu,
păzind pururi pe cinstitorii tăi.**

Prochimen, glasul al 4-lea

Pomeni-voi numele Tău într-un tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită norodul
tău și casa părintelui tău și va pofți Împăratul frumusețea ta.

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Luca citire.

(X, 38-42; XI, 27-28)

In vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie, cu numele Marta, L-a primit în casa ei. Și aceasta avea o soră ce se numea Maria, care, șezând jos la picioarele Iisus, asculta cuvântul Lui. Iar Marta se silea cu multă slujire și, apropiindu-se, a zis: „Doamne, au nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i dar ca să-mi ajute.” Și, răspunzând, Iisus i-a zis: „Marto, Marto, te silești și de multe te îngrijești, dar un singur lucru trebuiește, căci Maria partea cea bună și-a ales, care nu se va lua de la ea.” Și când zicea El acestea, o femeie din mulțime, ridicând glasul, I-a zis: „Fericit este pântecul

care Te-a purtat și fericiți sunt sâni pe care i-ai supt".
Iar El a răspuns: „Așa este. Fericiți cei ce ascultă
cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pe el.”

Slavă, glasul al 2-lea

Părinte, Cuvinte, Duhule, Treime în unime,
curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

și stihira, glasul al 6-lea:

„Toată nădejdea” (Ὁλην ἀποθέμενοι)

Stih: **M**iluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după
mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea.

Nu mă încredința, ' întru-tot-sfântă Stăpână,
ocrotirii omeneshi,
ci primește cererea de la robul tău,
că necazuri mă cuprind
și nu pot să sufăr ' săgetările vrăjmașilor,
acoperământ ' neagonisind eu, nevrednicul,
luptat fiind de-a pururea,
și n-am mângâiere fără numai tu;
Stăpână a lumii,
nădejdea tare a celor credincioși,
nu-mi lepăda rugăciunile,
ci spre folos plinește-le.

Nimenea din cei ce aleargă la tine nu iese
rușinat, de Dumnezeu Născătoare Fecioară;

ci, cerând dar bun, primește dăruire
către cererea cea de folos.

Prefacerea celor scârbiți, izbăvirea celor
neputincioși fiind, de Dumnezeu Născătoare
Fecioară, mântuiește cetatea și norodul, pacea
celor din războaie, liniștea celor înviforați, una
folositoare-a credincioșilor.

Preotul zice rugăciunea:

Mântuiește, Dumnezeule, norodul Tău...

Strana: **D**oamne miluiește (*de 12 ori*); apoi

Ecfonisul: **C**u mila și cu îndurările...

Cântarea a 7-a

În cuptor pruncii evreilor (Παῖδες Ἑβραίων)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Ceea ce ai născut lumina,
înnegrit fiind în noapte de păcate,
la lumină mă du, ' să te slăvesc cu râvnă,
că al luminii vas te știu,
curat și fără de prihană.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Fii-mi adăpost și îngrădire,
ocrotire fii-mi, și laudă, Fecioară,
mie, celui golit ' de toată ajutorarea,
căci deznădăjduiților ' ești nădejde și putere.

Slavă,

Cu întreg sufletul și gândul
și cu inima și buzele pe tine
te slăvesc, desfătat' de darurile tale;
dar, o, și bunătatea ta' și minunile fără de număr.

Și acum,

Cu ochiu-ți milostiv privește
și a mea suferință o cercetează,
și de cumplite nevoi, ' primejdii, vătămare
și de ispite izbăvește-mă,
cu-a ta milă fără de margini.

Cântarea a 8-a

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a proslăvit (Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Pentru mila milostivirii tale
nu mă trece, Fecioară, cu vederea
pe mine cel lovit de-a vieții volbură;
ci ajută mie, ' căci preaostenit sunt
în relele vieții.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Întristări și nevoi și zile rele
m-au aflat, și necazurile vieții,
și ispitiri de peste tot mă'nconjură;
ci tu mă păzește ' sub acoperământul tău
cel tare, Preacurată.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

În furtuni ca liman să te aflu,

în mahniri, bucurie și desfătare,
și întru boli, ajutătoare grabnică,
izbăvire-n primejdii ' și ocrotitoare-n
a tâlharilor năvală.

Și acum,

Te bucură, al Domnului scaun
și năstrapă de mană primitoare,
sfeșnic de aur! Bucură-te, foc nestins,
a fecioarelor slavă ' și frumusețe
a maicilor, și fală!

Cântarea a 9-a

Spăimântatu-s-a de aceasta (Εξέστη ἐπὶ τούτῳ)

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

La cine alta oare voi alerga?
Ca să mă mântuiesc, unde voi scăpa?
Unde să merg? ' Ce altă scăpare îmi voi afla?
Ce ocrotire grabnică?
Ce ajutătoare în strâmtoări?
Tu una-mi ești nădejde, 'ntru tine și mă laud
și, îndrăznind, spre tine am alergat.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Cu neputință este a număra
ale tale mări, Fiică-a-lui-Dumnezeu,
și-a lămuri ' tainicul adânc al minunilor
ce, peste înțelegere, ' fără încetare se săvârșesc
celor ce cu credință ' și râvnă ți se-nchină
ca adevăratei Maici a lui Dumnezeu.

Slavă,

În imne de mulțămire doxologesc
și cinstesc mare mila ta către noi, ' și tuturor
multa ta putere mărturisesc,
și toată binefacerea ' ce ai revărsat-o asupra mea
cu inima și limba, ' cu sufletul și gândul,
întotdeauna o propovăduiesc.

Și acum,

Săraca-mi rugăcine primește-o
și nu-mi trece suspinul și lacrima, ' ci ajută-mă,
ca o bună, cererea mea plinind,
că toate poți, maică fiind
atotstăpânitorului Dumnezeu,
Celui atotputernic, ' chiar numai semn de-ai face
către ticăloasa mea smerenie.

*Cuvine-se cu adevărat...
și megalinariile*

Pe cea decât cerul mai presus
și mai preacurată ' decât razele soarelui,
pe izbăvitoarea ' din blestem a firii,
pe Doamna a toată lumea ' în imne s-o laudăm.

De multele mele nelegiuiri
îmi bolește trupul, ' îmi bolește și sufletul,
dar alerg la tine ' cea cu har dăruită,
ajută-mă, nădejde ' a deznădăjduiților.

Stăpână și Maica lui Dumnezeu,

ruga o primește, ' a nevrednicului tău rob,
și fii solitoare ' la Cel născut din tine,
o, Stăpâna lumii, ' pavăza neamului.

Cei necredincioși să rămână muți,
care nu se-nchină ' la cinstită icoana ta,
pe care a zugrăvit-o ' Luca Evanghelistul
și „Călăuzitoarea” ' toți o numim acum.

Vesele cântări ție-ți înălțăm,
o, Prealăudată, ' Născătoare de Dumnezeu;
cu Botezătorul ' dimpreună cu toți sfinții,
pe Fiul tău îndură-L ' către toți robii tăi.

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu,
Dumnezeu-Cuvântul ' întrupându-Se negrăit,
covârșești, Fecioară, ' oștirea cea cerească;
ție, dar, îți aducem ' cântare de laudă.

Cu toate oștirile îngerești, ' cu Botezătorul
și apostolii lui Hristos, ' cu a sfinților cete,
Preacurată Stăpână, ' la Fiul tău soleşte
toți să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, **P**reasfântă Treime, **T**atăl nostru,
Preotul: **C**ă a Ta este Împărăția; apoi

Preotul zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule...,
Strana: **D**oamne miluieste (de 3 ori),

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea...,

Strana: Doamne miluiește (de 3 ori),

Încă ne rugăm să se păzească...,

Strana: Doamne miluiește (de 40 ori),

Auzi-ne, Dumnezeule...,

Că milostiv...;

apoi face otpustul mic, fără însă a zice:

Pentru rugăciunile...;

după care:

în timp ce frații se închină la icoana Preacuratei,
dacă suntem în afara Postului Adormirii, cântăm

Tropar glasul al 2-lea, asemenea cu:

„Când de pe lemn...” (Ότε εκ του ξύλου σε νεκρόν)

Ca o' bună, scapă-ne pe toți
cei ce alergăm cu credință' la ocrotirea ta,
că pe alta n-avem păcătoșii la Dumnezeu
mijlocitoare de-a pururea' în nevoi și primejdii,
noi, care purtăm cu greu' povara păcatelor;
Maica Dumnezeului nostru,
pe noi cei ce cădem către tine
din toată-mprejurarea izbăvește-ne.

Tu ești' bucuria tuturor,
și-a nedreptățiților reazem,
și hrană celor flămânzi,
mângâi pe cei întristați, toiag ești orbilor,
cercetare bolnavilor' și acoperire
îndureraților, ' sprijin orfanilor;
Maica Dumnezeului nostru,
tu, Curată, te sânguiește
și ne izbăvește pe noi, robii tăi.

apoi, pe același glas

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalț, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Dacă suntem în

Postul Adormirii Maicii Domnului, cântăm:

Glasul al 3-lea, asemenea cu:

„Cel ce ai împodobit cerul...” (Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις...)

Apostoli de la margini, ' adunați-vă aici,
în satul Ghețimani ' și îngropați trupul meu,
iar Tu Fiule și Dumnezeuul meu
primește duhul meu.

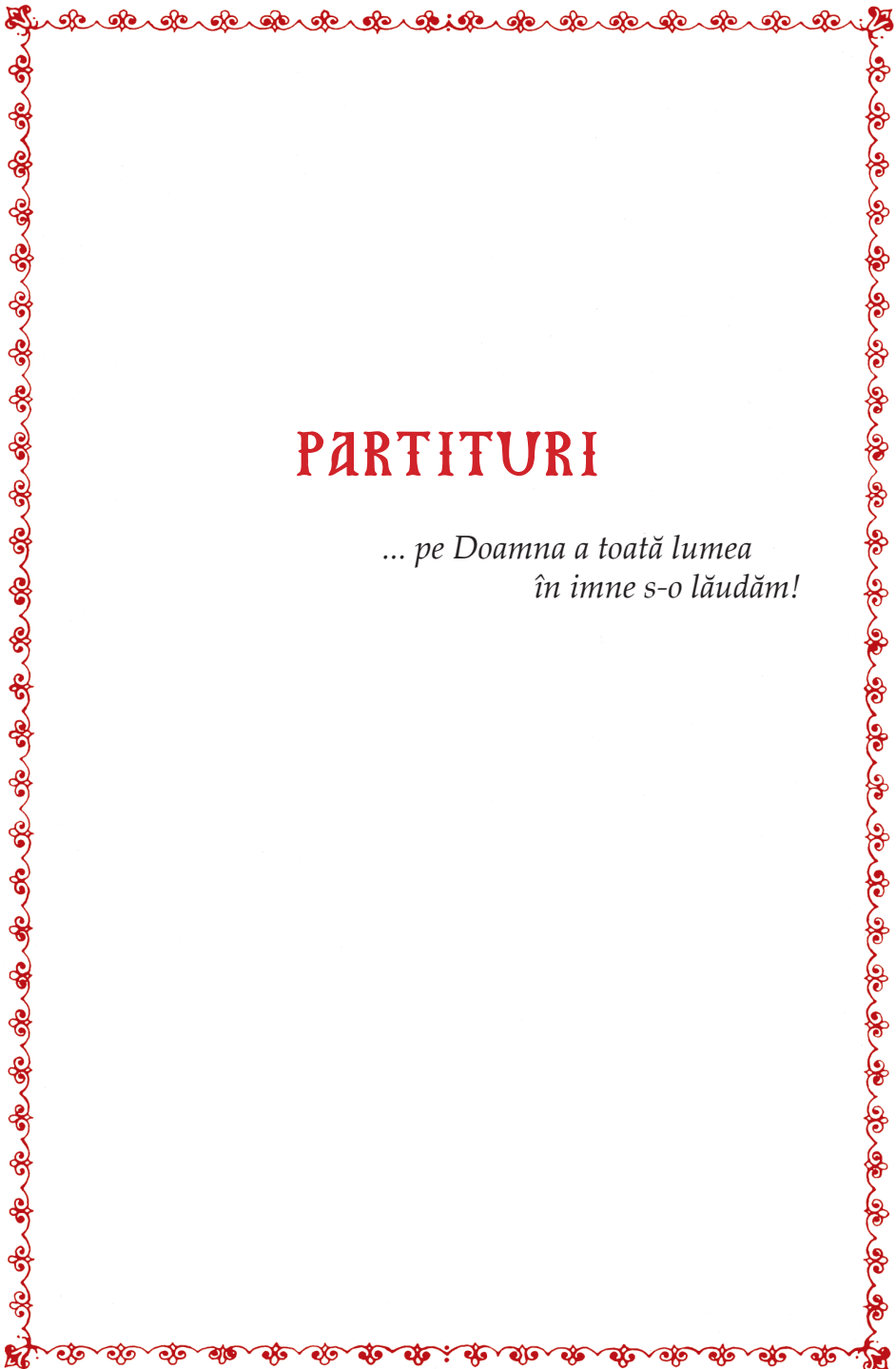
A îngerilor dulceață ' și bucuria celor mârniți,
creștinilor apărătoare,
Fecioară și Maică a Domnului,
ne izbăvește din toate ' neîncetatele chinuri.

La iubitorul de oameni ' mijlocitoare să te-avem,
nu vădi faptele mele ' înaintea îngerilor,
te rog fierbinte, Fecioară, ' ajută mie degrabă.

Turn aurit și cetate, ' cu douăsprezece ziduri,
tron strălucit ca un soare,
scaun al Împăratului, ' minune neînțeleasă,
cum alăptezi pe Stăpânul?

Și preotul încheie zicând

Pentru rugăciunile...

PARTITURI

*... pe Doamna a toată lumea
în imne s-o lăudăm!*

«Dumnezeu este Domnul...», Glas Δι

Dum ne zeu es te Dom nul și S-a a ră ta at no
uă bi ne es te cu vân tat Cel ce vi ne în tru nu me
le Dom nu lui

Stih. Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, și chemați numele cel sfânt al Lui.

Stih. Toate neamurile m-au înconjurat, și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Stih. De la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri.

Troparul Paraclisului, glasul al IV-lea, asemenea cu:
«Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...» (Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ).

Glas Δι

La Năs că toa rea a Dum ne ze u lui nos tru să a
ler gă ăm no oi pă că to șii și sme ri ții cu po
că in ță să-i că dem din su flet stri gând Stă pâ
na noas tr-a ju tă -ne cu a ta în du ra re grab nic
sâr gu ieș te -te că pie rim în pă ca a a a te pe
ro bii tăi nu-i în toar ce de șerți că nu mai pe

ti i ne nă dej de te-am câ âș ti gat

Δ

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei, asemenea.

Nu con te nim de e-Dum ne zeu-Năs că toa re să cu

vân tă ăm me e reu pu te ri le ta le că pen tru

noi de n-ai fi stat so lind la Hris tos ci ne ne-ar fi iz

bă vi it din tr'a tâ tea pri mej dii sau ci ne ne-ar fi pă zit

slo bozi pâ nă a cu u u u ma de lân gă ti

ne nu ne vom de păr ta că din ne ca a zuri mân tui

pe ro o bii tăi

CANONUL

ODA I

Irmos: «Pre faraon, cel ce se purta în car...» (Ἀρματηλάτην Φαραὼ).

Glas λ Γα

Prea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu

ieș te -ne pre noi

A le'n tris tă ri lor lo viri în vă lu ie sme ri
 tul su flet al meu și nori de ne ca a zuri i ni
 ma-mi a co pe ră ci tu ca u na ce-ai năs cut Prea cin
 sti tă lu mi i na dum ne ze ias că și veș ni că
 în tru stră lu ci rea-i mă bu cu ră

D in fă'r de nu măr strâm to rări și din ne voi și de
 vrăj ma șii cei răi și-a le vie ții ne ca a zuri iz
 bă vit fi ind a cum prin dreap ta-ți prea pu ter ni că Prea
 cu ra tă îți la a ud mi los ti vi rea cea că
 tre noi și cea de nes pus mân gă ie rea ta

S la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfâ ân tu lui
 Duh

L a o cro ti rea t-am scă pat Stă pâ na mea în cre
 ză tor fi i înd și l'a co pe ră mâ ân tu-ți a
 ler ga t-am cre din cios și-a cum ge nun chii mei îi plec tân
 gu in du-mă foa ar te nu-ți le pă da ti că lo
 sul rob căci tu ești scă pa rea creș ti ni lor

S i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor
 A min

N u voi tă cea în a-ți ves ti mă ri ri le stri gând
 în chip lă mu rit căci de nu so leai Pru un că pen
 tru mi ne pu ru rea la Dum ne zeu și Fi ul tău ci
 ne-ar fi pu tut oa a re să-mi sca pe via ța din vi
 fo rul și din în gro zi rea pri mej dii lor

ODA a III-a

Irmos: «Doamne, Cela ce ai făcut...» (Οὐρανίας ἀψίδος).

F i ind lip sit în tru toa a te în du re rat

ți e-ți strig cal dă pă zi toa re gră be eș te și dă-mi a

ju to rul tău mi e sme ri tu lui rob cel ti că los și

ne tre eb nic ca re cu căl du ră cer a co pe ri rea ta

I n ui mi re sunt Pru un că cu-a de vă rat când privesc

fa ce ri le ta le de bi i ne și mi la ta spre

noi pen tru a ceas ta slă vesc și îți cin stesc și îți la a

ud mul ta gri jă ce mi-o porți mi e ne'n sem na tu lui

I n tre i te le va a luri de în tris tări mă zdro

besc și îm pre ju ră ri le re e le ca o fur tu

nă-mi sunt ci tu gră bin du -te în tr-a ju tor tin de-mi mâ

â na ^v ce ea ce ești pa vă za și o cro ti rea mea ^r

D e -Dum ne zeu -Năs că toa a re măr tu ri sesc

pu ru rea pre cea ca re-a fă cut să se pia ar dă tă

ri a ia du lui căci via ța vlăs tă rind din le gă tu ri le

mo or ții ^v că tre via ța m-a a dus eu spre pă mânt tin zând ^r

M ân tu ieș te din ne voi pe ro bii tă ă ă ăi

de -Dum ne zeu -Năs că toa a re ^Δ că toți du pă Dum

ne zeu la ti ne a lergăm ^v ca la o Fo lo si

toa re și Zid ne sur pat ^r

C a u tă cu mi los ti vi re Prea Cân ta a

tă ă de Dum ne zeu Năs că toa a re ^Δ spre ne ca

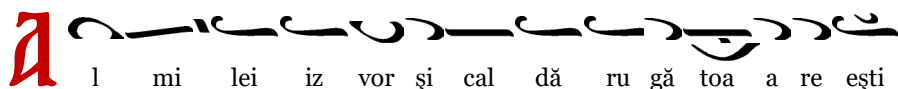
zu ul meu cel cum plit al tru pu lui ^v și vin de că du

re rea su fle tu lui me e e eu

Sedealna, glasul II, asemenea cu:
«Rugătoare fierbinte»
(Πρεσβεία θερμή).

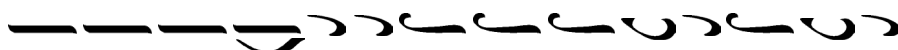
Glas Δι

l mi lei iz vor și cal dă ru gă toa a re ești

zid ne bi ru it iz bă vi re a tu tu ror cu stă

ru in ță îți strigăm de Dum ne zeu Năs că toa a

re gră be eș te -te și din pri mej dii sca pă -ne pe

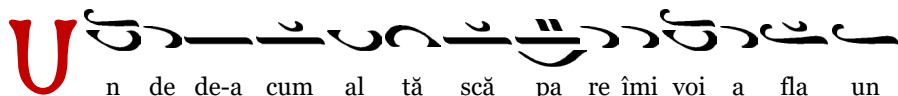

noi că u u na ești a ju tă toa re gra ab ni că

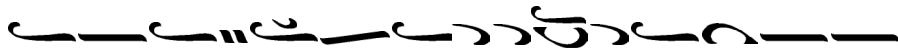
ODA a IV-a

Glas Γα

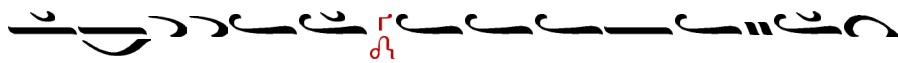
Irmos: «Tu ești tăria mea...» (Σὺ μου ἰσχύς Κύριε).

n de de-a cum al tă scă pa re îmi voi a fla un

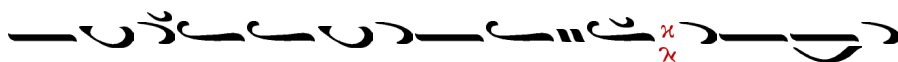
de să ca a ut un de mă voi mân tu i ce a ju

tor cald voi mai a vea eu cel ce mă cla a tin de-a

le vie ții scâ âr be și vi fo re în ti ne-mi pun

nă dej dea în drăz nesc și mă la a ud și la ti ne

יְהוָה יִשְׁעֵנוּ

a lerg mân tu ieș te -mă

ר

Dul ce le râu al mi lei ta le Stă pâ na mea ce

— — — — —
ră co re eș te prin bo ga te dă ru iri su fle tul

— — — — —
meu cel prea ti că los Prea ne vi no va a tă ca

— — — — —
re-n cup to o rul mâh ni ri lor și-al ne ca zu ri

— — — — —
lo or ar de îl ves tesc preas lă vi in du-l și la ti

יְהוָה יִשְׁעֵנוּ

ne a lerg mân tu ieș te -mă

ר

Ne bi ru it zid și scă pa re și a dă post turn

— — — — —
de tă ri i e ar mă ce ne mân tu ie te pun a

— — — — —
cum eu cel nă ră vit Mai că prea cu ra a tă și

— — — — —
ne pă ta a tă fe cioa ră ești nu mă tre ce cu

— — — — —
ve de rea ce ea ce ești nă de ej de bu cu ri e

și spri jin zdro bi ți lor

♫

C um voi pu tea în tr-un chip vred nic măr tu ri si a

le ta a le în du rări Stă pâ na mea ce-au ră co rit

pre cum un iz vor su fle tu-mi ce a ar de cum plit

în fla a că ra pa ti mii dar o pur ta rea-ți de

gri jă și-a le ta le bi ne fa a ceri din bel șug re

văr sa te a su pra mea

♫

ODA a V-a

Irmos: «Pentru ce m-ai lepădat...»

(Ἰνα τὸ με ἀπώσω).

C u mul ță mi re strig ți i e bu cu ră -te

Mai că și Fe cioa ră pu ru rea bu cu ră -te a

ar mă a dă post ne pră dat și zid ne sur pat bu u cu ră

-te spri jin a ju to or și mân tu i re ce lor

ce cu cre din ță la ti ne vin

♫

U — — — — —
 ră to rii de bi i ne au pre gă tit groa
 — — — — —
 pă și să bii și su li țe și se si lesc foa ar
 — — — — —
 te ti că lo sulmeu su flet să-l sfâ și e și i să îl
 — — — — —
 do boa re la pă mâ ânt se si lesc foar te dar Cu
 — — — — —
 ra tă de ei mân tu ieș te -mă

D — — — — —
 in tru toa tă ne vo o ia scâr ba vă tă ma
 — — — — —
 rea boa la iz bă veș te -mă și cu-a ta pu te e
 — — — — —
 re ne ră nit sub a ri pa-ți pă zeș te -mă de e toa tă
 — — — — —
 pri mej dia și de vrăj ma a șii ce mă lup tă și
 — — — — —
 scrâș nesc Prea cu ra tă'm po tri va mea

C — — — — —
 e s-a duc mul țu mi i re pen tru dă ru i
 — — — — —
 ri le și bu nă ta tea ta cea ne mă su ra a

tă de a căror dul cea ță m-am des fă tat ci i du pă

pu te re îți prea slă ve esc cânt și îți la ud cea

făr' de mar gini mi los ti vi rea ta

ODA a VI-a

Irmos:

«Rugăciune voi înălța...»
(Τῆν δέησιν ἐκχέω).

Tris te e e ți le ca un nor a co pe ră ti

că loa sa-mi i ni mă ă și-al meu su flet în tu ne cân du

-mă Prun că tu î în să nea pro pi a ta lu mi nă nă

cân du -o a lun gă -le de par te dar cu so li

rea ta îm prăș ti in du -le

In scâ â âr be mân gă ie re te cu nosc și a

bo li lor te ști iu vin de ca re și sfă ră ma re de

pli nă a mo or ții și rău de via ță ești pu ru rea ne

se cat și-n re le le în pre ju rări o cro ti re prea

ta re și grab ni că

N'as cu u und a cum al mi los te ni ei ta le

a dânc nici şu vo iul de mi nu uni făr' de nu măr și nici

iz vo rul cu-a de vă rat ve eș nic ce pes te mi

ne re var să'n du ra rea ta ci tu tu ror măr tu ri

sesc și le strig și le cânt lă u dâ n du -le

Fur tu u u ni le vi e ții mă în con ju ră

ca al bi ne le un fa a gur Fe cioa ră și cu prin zând

a mea i ni mă'n tru u na greu o ră nesc cu să gea

ta'n tris tă ri lor pre ti ne în să să te am iz bă

vi re și spri jîn și a ju tor

Mân tu ieș te din ne voi pe ro bii tă ă ă ăi
 de -Dum ne zeu -Năs că toa a re că toți du pă Dum
 ne zeu la ti ne a ler găm ca la o Fo lo si
 toa re și Zid ne sur pat

Ca u tă cu mi los ti vi re Prea Cân ta a
 tă ă de Dum ne zeu Năs că toa a re spre ne ca
 zu ul meu cel cum plit al tru pu lui și vin de că du
 re rea su fle tu lui me e e eu

Condacul, glasul II, asemenea cu:
 «Păzitoarea creștinilor»
 (Προστασία τῶν Χριστιανῶν).

Glas Δι

Pă zi toa rea ne bi ru i tă a creș ti i ni
 lor mij lo ci toa re ne clin ti tă că tre Fă că to o
 rul tău ru gă ciu nea pă că to și lor nu o le
 pă da ci tu ce lor ca re îți stri găm sâr gu

ieș te și ne dă ca o bu nă a ju to o rul tău gră beș

te spre ru gă ciu ne și te si leș te spre mij lo

ci re Năs că toa re de Dum ne zeu pă zind pu ruri pe

cins ti to o ri i tăi

Prochimenul

Glas Δ Δ Δ

P o me ni i i i -voi nu me le Tău în tot

nea mul și nea mul

Stih. Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta
și uită norodul tău și casa părintelui tău.

P o me ni i i i i -voi nu me le Tă ă

ău **I** n tot nea mul și nea a mu u ul

După Evanghelie

Glas Δ Δ Δ

S la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfân tu lui Duh

P ă rin te Cu vân tu le Du hu le Tre i me î în u

ni me cu ră țe eș te mul ți i mea gre șa

le lor noas tre

Δ

S i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor

A min

Δ

P en tru ru gă ciu ni le Năs că toa rei de Dum ne

zeu Mi los ti ve cu ră țe eș te mul ți i mea

gre șa le lor noas tre

Stihira, glasul al VI-lea, asemenea cu:
„Toată nădejdea...” (Ὅλην ἀποθέμενοι).

Glas λ Δι

N u mă în cre din ța în tru tot sfân tă ă Stă pâ

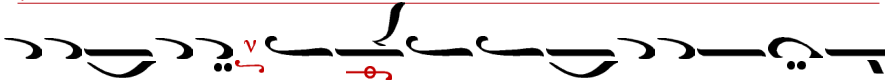
nă o cro ti rii o me nești ci pri meș te ce re rea

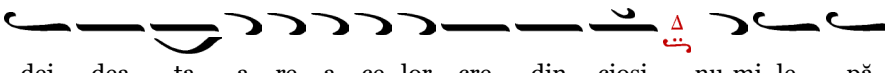
a de la ro bul tău că ne ca zuri mă cu prind

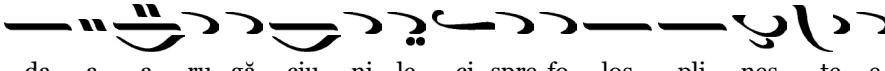
și nu pot să su u fără să ge tă ă ri le vrăj ma și

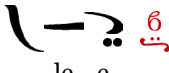
lor a co pe re mâ ânt ne a go ni sind eu ne vred

ni cul lup tat fi ind de-a pu ru rea și n-am mân gă ie re

 fă ră nu mai tu Stă pâ nă a lu u u u mii nă

 dej dea ta a re a ce lor cre din cioși nu-mi le pă

 da a a ru gă ciu ni le ci spre fo los pli neș te e

 -le e

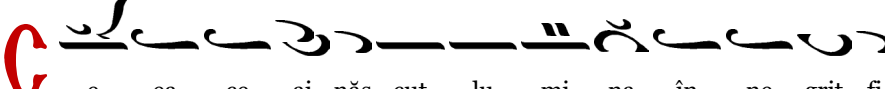
ODA a VII-a

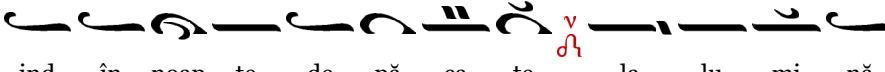
Irmos: «În cuptor pruncii evreilor...»
 (Παῖδες Ἑβραίων).

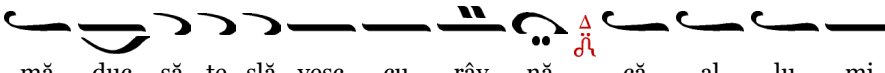
Glas

 Prea sfân tă Năs că toa re deDum ne zeu mân tu

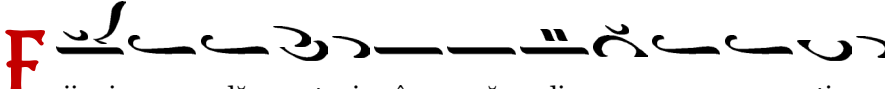

 ieș te -ne pre noi

 e ea ce ai năs cut lu mi na în ne grit fi

 ind în noap te de pă ca te la lu mi nă

 mă duc să te slă vesc cu râv nă că al lu mi

 nii vas te e știu cu rat și făr' de pri ha nă

 Fii-mi a dă post și în gră di re o cro ti re

 fii-mi și la u dă Fe cioa ră mi e ce lui

go lit de toa t-a ju to ra rea căci dez nă dăj

du i ți i lor ești nă dej de și pu te re

S la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfân tu lui Duh

C u în treg su fle tul și gân dul și cu i ni

ma și bu ze le pe ti ne te slă vesc des

fă tat de da ru ri le ta le dar o și bu

nă ta tea a ta și mi nu ni le făr' de nu măr

S i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor

A min

C u o chiu-ți mi los tiv pri veș te și a mea su

fe rin țe-o cer ce tea ză și de cum pli te

ne voi pri mej dii vă tă ma re și de is pi te

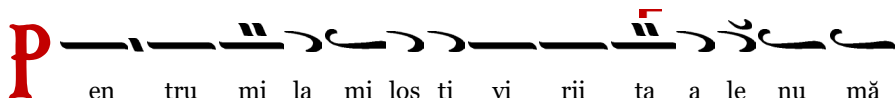

iz bă veș te e mă cu-a ta mi lă făr' de mar gini

ODA a VIII-a

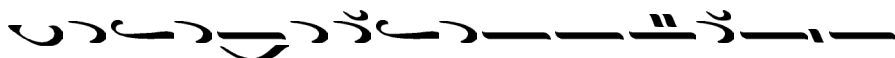
Irmos: «Pe Dumnezeu, Cel ce S-a proslăvit...» (Τὸν ἐν ὄρει ἅγιον).

P en tru mi la mi los ti vi rii ta a le nu mă

tre ce Fe cioa ră cu ve de rea pe mi ne cel lo

vit de-a vie ții vol bu ră ci a ju tă mi e căci prea

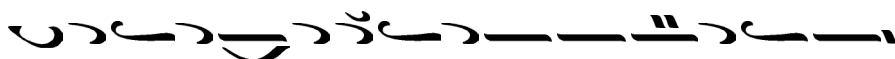
os te ni it sunt în re le le vi e ții

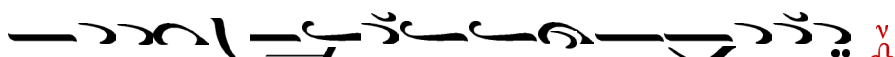
I n tris tări și ne voi și zi le re a le m-au a

flat și ne ca zu ri le vie ții și is pi tiri de

pes te tot mă'n con ju ră ci tu mă pă zeș te sub a

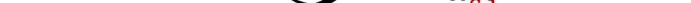
co pe ră mâ ân tul tău cel ta re Prea cu ra tă

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

I n fur tuni ca li ma an să te a a flu în măt

— — — — —

יֵצֵא

ν

S i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor

٢٢

၁၆

Te bu cu ră al Dom nu lui sca a un si năș tra

[illegible][illegible]

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ

ν
♂

ODA a IX-a

Irmos: «Spăimântatu-s-a de aceasta...»

$$\text{Glas } \frac{\lambda}{\pi} \ddot{\phi} \sim \frac{2}{\Gamma \alpha}$$

(Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ).

L a c i n e a l t a o a a r e v o i a l e r g a c a s ă

 mă mân tu iesc un de voi scă pa un de să merg ce al

 tă scă pa a re îmi voi a fla ce o cro ti re

 grab ni că ce a ju tă toa e re în strâm to rări tu

 u na-mi ești nă dej de'n tru ti ne și mă la a ud și

 în drăz nind spre ti ne-am a ler gat

 u ne pu tin ță e es te a nu mă ra a le

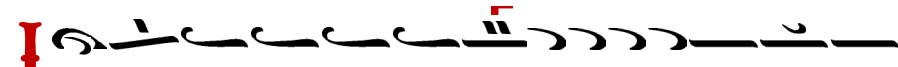

 ta le mă riri Fii că a lui Dum ne zeu și-a lă mu ri

 tai ni cul a dă ânc al mi nu ni lor ce pes te

 în țe le ge re fă ră în ce ta a re se să vâr

 șesc ce lor ce cu cre din ță și râv nă ți se-n chi

 i nă ca a de vă ra tei Maici a lui Dum ne zeu

 n im ne de mul ță mi i re do xo lo gesc și

cin stesc ma re mi la ta că tre noi și tu tu ror mul

ta ta pu te e re măr tu ri sesc și toa tă bi

ne fa ce rea ce ai re văr sa s t-o a su pra mea

cu i ni ma și lim ba cu su fle tul și gâ ân dul

în tot dea u na o pro po vă du iesc

Să ra ca-mi ru gă ciu u ne pri meș te -o și nu-mi

tre ce sus pi nul și la cri ma ci a ju tă -mă ca

o bu nă ce e re rea mea pli nind că toa te poți

mai că fi ind A tot stă pâ ni to o ru lui Dum ne

zeu Ce lui A tot pu ter nic chiar nu mai semn de-ai fa

a ce că tre ti că loa sa mea sme re ni e

Cu vi ne se cu a de vă rat să te fe ri cim

de Dum ne zeu Năs că toa a re cea pu ru rea fe ri

ci i tă și cu to o tul fă ră pri ha a nă și

Ma a ai ca Dum ne ze u lui nos tru

Pe cea mai cin sti tă de cât He ru vi mii și

mai în slă vi i tă făr' de-a se mă na re de

cât Se ra fi mii ca re fă ră stri că ciu u ne pe

Dum ne zeu Cu vân tul ai născut pe ti ne cea cu a de

vă rat Năs că toa a a re de Dum ne ze eu te

mă rim

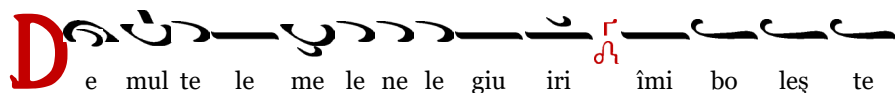
Pe cea de cât ce ru ul mai pre sus și mai prea cu

ra a tă de cât ra ze le soa re lui pe iz bă

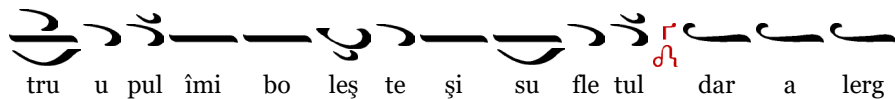
vi toa a rea din ble stem a fi i rii, pe Doam n-a

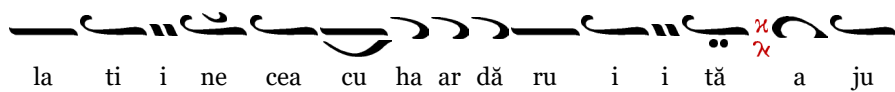
toa tă lu u mea în im ne s-o lă u dăm

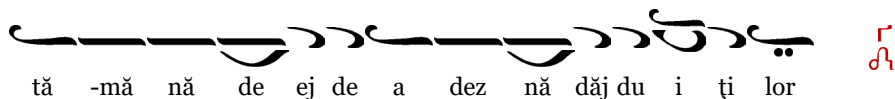
e mul te le me le ne le giu iri îmi bo leș te

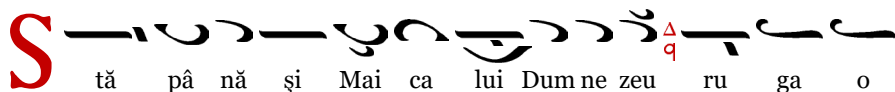
tru u pul îmi bo leș te și su fle tul dar a lerg

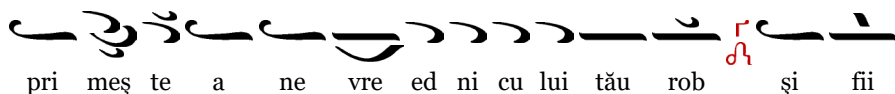
la ti i ne cea cu ha ar dă ru i i tă a ju

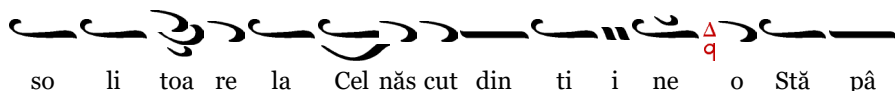
tă -mă nă de ej de a dez nă dăj du i ți lor

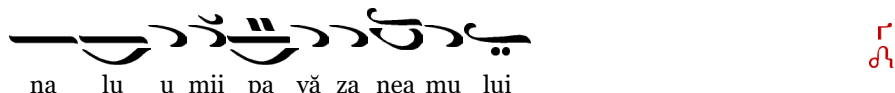
tă pâ nă și Mai ca lui Dum ne zeu ru ga o

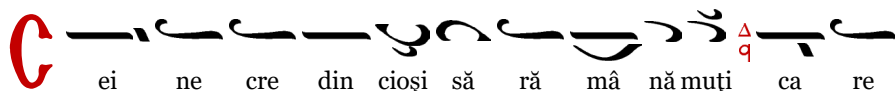
pri meș te a ne vre ed ni cu lui tău rob și fii

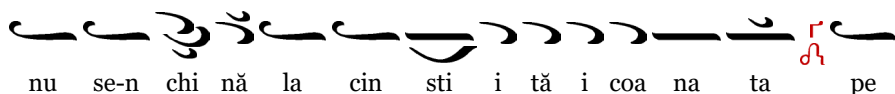
so li toa re la Cel nă s cut din ti i ne o Stă pâ

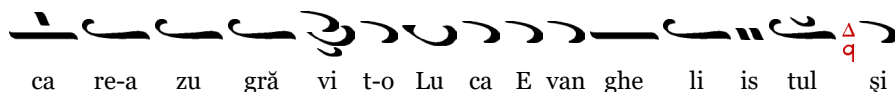
na lu u mii pa vă za nea mu lui

ei ne cre din cioși să ră mâ nă muți ca re

nu se-n chi nă la cin sti i tă i coa na ta pe

ca re-a zu gră vi t-o Lu ca E van ghe li is tul și

la Fi ul tău so le eş te toți să ne mân tu i i i

im

Dacă suntem în afara Postului Adormirii
Maicii Domnului cântăm troparele:
glasul al II-lea, asemenea cu:
„Când de pe lemn...” (Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου).

Glas Δι

a a o o bu nă sca pă -ne pe toți cei ce

a ler găm cu cre di in ță la o cro ti i rea a

ta că pe al ta n-a vem pă că to șii la a Dum ne

zeu mij lo ci toa re de-a pu ru rea în ne voi și pri

me ej dii noi ca re pur tăm cu greu po va a ra a pă

ca te lor Ma ai ca Dum ne ze u lui no os tru

pe noi cei ce că dem că tre ti ne din toa tă-m pre

ju ra rea iz bă veș te -ne

T u u e ești bu cu ri a tu tu ror și-a ne

drep tă țî țî lor rea a zem și hra nă ce e

lor flă mânzi mân găi pe cei în tris tați to iag ești o or

bi i lor cer ce ta re bol na vi lor și a co pe ri i

re în du re ra a a ti lor spri jin or fa a ni i

lor Ma ai ca Dum ne ze u lui no os tru tu Cu

ra tă te sâr gu ieș te și ne iz bă veș te pe

noi ro bii tăi

S tă pâ nă pri me eş te e ru gă ciu ni le ro o

bi lor tăi și ne iz bă ve eș te de toa tă ne

vo ia ši ne ca a zul

Tă na dej dea mea spre ti ne o î nalț Mai

ca lui Dum ne zeu pă zeș te mă sub a co pe ră mân

٢٢

tul tău

Δ
٢٢

P en tru ru gă ciu ni le tu tu ror Sfin ți lor Tăi

Doa am ne și a le Năș că toa a rei de Dum ne zeu pa

cea Ta dă ne o no o uă și ne mi lu ie eș te pe

noi ca un sin gur În du ra a at

Δ
q

Dacă suntem în Postului Adormirii Maicii Domnului, cântăm:

glasul al 3-lea, asemenea cu:

„Cel ce ai împodobit cerul...” (Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις).

Glas ٢٢ Γα

a pos toli de la ma ar gini a du na

ți -vă a ici în sa tul Ghe ți ma a ni și-n

gro pați tru u pu u ul meu iar Tu Fi u le e și Dum

ne ze e ul meu pri meș te du u hul me eu

a în ge ri lor dul cea a ță și bu cu

ri a ce lor mîh niți creș ti ni lor a pă ră
 toa a re Fe cioa ră și Mai că a a Do om nu lui
 ne iz bă veș te e din toa a te ne în ce ta
 te le chi nuri

La iu bi to rul de oa a meni mij lo ci
 toa re să te-a vem nu vă di fap te le me
 e le î na în tea a în ge ri lor te rog
 fier bin te e Fe cioa a ră a ju tă mi e de
 gra bă

Turn a u rit și ce ta a te cu do uă
 spre ze ce zi i duri tron stră lu cit ca un soa
 a re sca un al Î îm pă ra tu lui mi nu

ne ne î în țe le a să cum a lăp tezi pe Stă
 pâ nul

Comenzi:

S.C. Egumenița S.R.L.

O.P. 3 C.P. 301

800730 Galați

tel./fax: 0236-326.730

e-mail: editura@egumenita.ro

www.egumenita.ro